

I alt udbetaltes således i januar 1975 39.766.000 kr. til 189.421 husstande, der modtog boligsikring efter lovens §§ 2 og 3.

Herudover udbetales der — i beskedent omfang — boligsikring til udsanerede m. fl. efter lovens § 3 a, hvortil kommer den boligsikring, der ydes indehavere af pensionistboliger, jfr. boligsikringslovens §§ 16 og 20. Pensionistboligerne findes i et antal på ca. 30.000 og den årlige boligsikringsudgift til disse boliger andrager ca. 100 mill. kr.

Beregningsgrundlaget.

3. Der findes 3 forskellige beregningsregler.

1° Boligsikring udgør en vis andel af lejen — afpasset efter børneantal m. v.

2° Boligsikring kan ikke overstige $\frac{2}{3}$ af forskellen mellem lejen og et grænsebeløb, der er afhængig af indkomsten.

3° Boligsikring kan ikke overstige et fast maksimumsbeløb — afpasset efter børneantal m. v.

Så længe boligsikring beregnes som en andel af lejen, er ydelsens størrelse uafhængig af indkomstændringer. Dette gælder dog ikke for pensionister m. v. med indtægter mellem 20.000 og 35.000 kr., ligesom procentsatsen er indkomstafhængig for indtægtsgrupper over 60.000 kr.

Hvis lejen er 15.000 kr. vil indkomstfremgang for pensionister m. v. i det nævnte indkomstinterval betyde, at lejeren mister boligsikring, svarende til 45 pct. af indkomstfremgangen. For en husstand uden børn vil en indkomstfremgang fra 60.000 kr. betyde, at husstanden mister boligsikring, svarende til 15 pct. af indkomstfremgangen. Hvis lejen er 10.000 kr. vil den mistede boligsikring svare til hhv. 30 pct. og 10 pct. af indkomstfremgangen.

Når boligsikring beregnes som $\frac{2}{3}$ af forskellen på grænsebeløb og leje, vil indkomstændringer medføre en ændring af boligsikringsydelsen på 10 pct. af indkomstændringen, når indtægten er under 35.000 kr. og på $16\frac{2}{3}$ pct., når indkomsten er højere.

Reglen om, at boligsikring beregnes som en andel af lejen, finder især anvendelse på husstande uden børn. For pensionister og husstande med børn bestemmes boligsikringsydelsen altovervejende af grænsebeløbet og $\frac{2}{3}$'s reglen. Det er således disse regler der bør ændres, hvis man vil tilgodese disse grupper ved forbedrende justeringer som følge af indkomstudviklingen.

Indkomstgrundlaget.

4. Det indtægtsgrundlag, der i de seneste år er anvendt ved beregning af boligsikring, er husstandens samlede skattepligtige indkomst med et tillæg der er

fastsat under hensyn til indkomstudviklingen; således:

Boligsikringsåret:	Indkomst:
oktober 1972-september 1973	1971 + 18 pct.
oktober 1973-september 1974	1972 + 10 pct.
oktober 1974-september 1975	1973 + 30 pct.

Det er fastsat i loven og cirkulæret, at beregningsgrundlaget ændres til den forventede indkomst, hvis denne afviger væsentligt fra det beregnede grundlag. Op imod $\frac{1}{3}$ af boligsikringsmodtagerne fik indkomstgrundlaget omberegnet i 1973-74.

Efter lovtæksten, som den er affattet ved lov nr. 308 af 19. juni 1974 er udgangspunktet for husstandsindkomstberegningen den endeligt ansatte skattepligtige indkomst reguleret med samme procentsats, som anvendes ved fastlæggelse af grundlaget for den foreløbige skattesvarelse for det kommende indkomstår.

Efter denne regel skulle man i boligsikringsåret 1974-75 have anvendt 1973-slutopgørelsen + 35 pct., jfr. finansministeriets bekendtgørelse nr. 384 af 16. juli 1974, men da man fandt, at et sådant indkomstillæg ville medføre boligsikringsnedgange pr. 1. oktober 1974 der ville kunne føles meget betydelige i forhold til den øjeblikkelige indkomstfremgang hos den enkelte boligsikringsmodtager, ændredes tillægget for boligsikringsberegningens vedkommende til 30 pct. ved lov nr. 478 af 21. september 1974. (Hvor man endvidere forhøjede boligsikringsydelsen i 1974-75 med 10 pct.).

I kritikken af at anvende samme procenttillæg ved beregning af skat og ved beregning af boligsikring anføres især, at samme procenttillæg anvendes, uanset at skatten beregnes for kalenderåret, mens boligsikringsåret er 1. oktober-30. september. Her ved vil man, når man under et stigende prisniveau tilstræber en korrekt forudsigtelse af indtægten i kalenderåret, fastsætte et for højt tillæg for boligsikringsåret. Det må endvidere påpeges, at medens en forkert indkomstansættelse til skat dels neutraliseres af, at den faktiske skattebetaling for A-skatters vedkommende automatisk justeres efter faktisk indtjening, dels efterfølgende justeres ved slutopgørelsen, er der i boligsikringsordningen ingen sådan automatik og ingen fuldstændig efterfølgende regulering.

Problemerne herom har været drøftet i den arbejdsgruppe, som boligministeriet og kommunerne har nedsat vedrørende boligsikringsordningen. Ved at bibeholde den nuværende boligsikringsindkomstopgørelse, men således at man tidsmæssigt følger skatteåret, vil procenttillægget komme til at stemme bedre med den faktiske udvikling, ligesom borgerne